

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Opsamlingsparagraf, som omfatter alle, der har haft økonomisk Mellemværende med Tyskerne, og som ikke omfattes af nogen af de særligt behandlede Kategorier i de to Love.

Endelig er der i de to Lovforslag optaget en Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med de Penge, der kommer ind som Følge af Revisionsudvalgets Virksomhed i Henhold til de to Lovforslag. Det foreslaas, at Pengene indgaar paa en dertil indrettet Konto med Finansministeriet i Nationalbanken, saa at Bestemmelse om Anvendelsen af denne Kontos Indestaaende skal træffes ved særlig Lov. Man har endvidere ment, at visse Arbejder, der, skønt foretaget for den danske Stats Regning eller direkte med Staten som Ordregiver, dog er af en saadan Karakter, at de bør inddrages under disse Lovkomplekser. Dette gælder saaledes Startbanerne i Kastrup Lufthavn, Anlægget af Motorvejen over Rødby Havn til Storstrømsbroen, herunder Bygning af en Bro over Guldborgsund, samt Ringvejen omkring København. Der vil utvivlsomt for en Række af disse Forhold være lige saa god Anledning til at foretage en nærmere Undersøgelse og eventuelt stille Krav om Tilbagebetaling som for de Forhold, der i øvrigt omfattes af de to fornævnte Love. Afgørelsen af, hvilke Virksomheder der falder ind under denne Bestemmelse, træffes af Revisionsudvalget, men der er Adgang til Appel til Handelsministeren.

Om de enkelte Bestemmelser i de to Lovforslag skal jeg i øvrigt anføre følgende.

I Lovforslaget om Tilbagebetaling af Fortjeneste behandler §§ 2, 3 og 4 Industri- og Haandværksvirksomheder, og man foreslaar, at den opnaaede Fortjeneste ved Arbejde for Tyskerne skal tilbagebetales efter en Regel for tilladt Fortjeneste, der varierer fra 0 pCt. til 4 pCt. af Kostprisen efter nærmere i Paragrafferne angivne Kriterier. Man har dog af hensigtsmæssige Hensyn fra Kravet om Tilbagebetaling undtaget Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har overstegit 10 000 Kr., ligesom man har undtaget alle Underleverandører, der maa antages ikke at have været klar over Leverancens Formaal.

I §§ 5 og 6 omhandles Handelsfirmaerne, der behandles efter tilsvarende Kriterier som for Industrivirksomhedernes Vedkommende.

Tilsvarende gælder § 7 om Virksomheder, der har udført Transport af Personer eller Gods, eller som har foretaget Speditions-, Lastnings- eller Losningsarbejde for Tyskerne.

I Bemærkningerne til Paragraffen er

nærmere redegjort for Begrundelsen for, at man fra Bestemmelserne har undtaget Transporter, for hvilke Fragtraterne har været fastsat eller godkendt af Fragtnævnet.

I § 8 omhandles de Virksomheder, der har udlejet Maskiner, Entreprenørmateriel, Køretøjer, Heste m. v. til Tyskerne. Da Forholdene i disse Tilfælde er meget uensartede, har man ikke foreslaaet nogen obligatorisk Tilbagebetalingspligt, men foreslaaet, at der tillægges Revisionsudvalget Bemyndigelse til, hvor det er rimeligt, at kræve Tilbagebetaling af den Del af den ved Arbejdet for Tyskerne oppebaarne Indtægt, der overstiger, hvad man i de enkelte Tilfælde kan anse for passende.

§ 9 omhandler dem, der har virket som Agent, Formidler, Financier, Hverve- og Arbejdskraft o. lign. for tyske Ordregivere, og man foreslaar, at disse Personer som Hovedregel skal tilbagebetale den Del af deres Fortjeneste paa Tyskerne, der overstiger 8 000 Kr. aarlig, dog begrænset saaledes, at den samlede danske og tyske Indtægt ikke maa overstige 10 000 Kr., hvilket i givet Fald kan betyde, at den samlede Fortjeneste paa den tyske Omsætning kan blive væsentlig nedsat eller eventuelt helt bortfalde.

§ 10 er den i Begyndelsen af mine Bemærkninger omtalte Opsamlingsparagraf, der omfatter alle, som i øvrigt har haft økonomiske Mellemværender med Tyskerne. Heller ikke her foreslaar man nogen absolut Tilbagebetalingspligt, men Adgang til at kræve Tilbagebetaling, saafremt det skønnes rimeligt, dog med den i den foregaaende Paragraf angivne Begrænsning.

I § 11 omhandles endelig Personer, der som Medlem af Bestyrelse, Aktionær, Direktør, Funktionær, Arbejder el. lign. har haft ekstraordinært store Indtægter fra Virksomheder, der har arbejdet for Tyskerne. Man foreslaar her, at der skal ske Tilbagebetaling af den Del af Indtægten, der overstiger den paagældendes gennemsnitlige skattepligtige Indtægt i Aarene 1937—39, dog tages der Hensyn til eventuelle Dyrctidstillæg.

§ 12 omhandler de Firmaer, hvis Regnskab ikke er i en saadan Orden, at Revisionsudvalget er i Stand til at foretage behørig Opgørelse. I saa Tilfælde kan Udvalget forlange et skønsmæssigt anslaaet Beløb tilbagebetalt.

Bestemmelserne i § 13 er gennemgaaet med Skattemyndighederne og har faaet deres Tilslutning. Det er rent hensigtsmæssige Hensyn, der ligger bag Bestemmelserne.

Der er i Folketinget indføjet en ny § 19,